

STANISŁAWOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 4.

TREŚĆ: DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Poz. 17. Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 13 lutego 1932 r. o likwidacji agend Starostwa bohorodczańskiego	77
Poz. 18. Obwieszczenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 3 marca 1932 r. o likwidacji agend Starostwa skolskiego	
Poz. 19. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1932 r. Nr. S. F. 6931/1 w sprawie komunalnych opłat administracyjnych od kart rowerowych	78
Poz. 20. Ogłoszenie Urzędu miejskiego w Skolem z dnia 27 stycznia 1932 r. w sprawie planu regulacyjnego miasta	78
Poz. 21. Ogłoszenie Izby Skarbowej II we Lwowie z dnia 30 stycznia 1932 r. o zaginięciu zeszytu blankielów asygnacyj	78
Poz. 22. Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 20 lutego 1932 r. w sprawie handlu zwierzętami sposobem domokrażnym	79
Poz. 23. Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 12 lutego 1932 r. o kompetencji władz w sprawach przekroczeń karno-lasowych	81
Poz. 24. Ogłoszenie o upoważnieniu inż. Antoniego Hlibowickiego do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego	82
Poz. 25. Ruch służbowy	82

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 17.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 13 lutego 1932 r.

o likwidacji agend Starostwa bohorodczańskiego.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 37) zniesiony został powiat bohorodczański.

Należące do zniesionego powiatu bohorodczańskiego gminy: Babcze, Bogrówka, Dzwiniacz, Grabowiec, Jabłonka, Kosmacz, Kryczka, Krzywiec, Majdan, Manasterczany, Maniawa,

Markowa, Porohy, Przysłup, Rakowiec, Rosulna, Sołotwina, Starunia, Zarzecze, Żuraki, włączone zostały do powiatu nadwórniańskiego, zaś gminy: Bohorodczany, Bohorodczany stare, Chmielówka, Głębokie, Hlebówka, Horocholina, Hryniówka, Iwanikówka, Lachowce, Łesiówka, Łysiec, Łysiec stary, Niewoczyn, Pochówka, Pościecz, Sadzawa, Stebnik do powiatu stanisławowskiego.

W związku z tem podaję do powszechnej wiadomości, że ostateczny termin likwidacji agend Starostwa bohorodczańskiego wyznaczam na dzień 31 marca 1932 r.

Wojewoda:

JAGODZIŃSKI

Poz. 18.**OBWIESZCZENIE****Wojewody Stanisławowskiego**

z dnia 3 marca 1932 r.

o likwidacji agend Starostwa skolskiego.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 37), którym zniesiony został powiat skolski i włączony w całość do powiatu stryjskiego, podaje do powszechnej wiadomości, że ostateczny termin likwidacji agend Starostwa skolskiego wyznaczam na dzień 31 marca 1932 r.

JAGODZIŃSKI

Wojewoda:

Poz. 19.**Odpis****Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.**

Nr. SF. 6931/1.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1932 r.

Komunalna opłata administracyjna**od kart rowerowych.****Okólnik Nr. 14****Do P. P. Wojewodów****wszystkich z wyjątkiem śląskiego.**

Według § 1 rozporządzenia Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 397), zmieniającego § 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 611), każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w inną kartę rowerową, wydawaną w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administracyjne I instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą. Karty rowerowe, wydawane przez urzędy państwowe, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł. przewidzianej w art. 154 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570), przyczem obok tej opłaty nie może być pobierana opłata w wysokości 1 zł. ustanowiona w swoim czasie w § 3 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 20 maja 1925 r. Natomiast karty rowerowe, wydawane przez urzędy samorządowe, nie podlegają opłacie stemplowej, ponieważ wszelkie świadectwa, wydawane przez urzędy samorządowe, nie podlegają wymienionej opłacie także wówczas, gdy sprawa należy do poruczonego zakresu działania urzędu samorządowego (okólnik z dnia 9 marca 1928 r. Nr. 33 - OB. 487/1/28 Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1464, poz. 18). Od kart więc rowerowych, wydawanych przez urzędy samorządowe — może być pobierana na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) komu-

nalna opłata administracyjna. Ponieważ jednak pobór i wysokość komunalnej opłaty administracyjnej są uzależnione od odpowiednich uchwał poszczególnych związków komunalnych, przeto może powstać taka sytuacja, że od kart rowerowych, wydawanych przez urzędy państwowe, jest pobierana opłata stemplowa, a od takich kart, wydawanych przez urzędy samorządowe, opłata komunalna nie jest pobierana, albo też jest pobierana w wysokości nierównej stawce opłaty stemplowej. Zachodzi więc potrzeba ujednolinita poboru i wysokości omawianych opłat.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Robót Publicznych zaleca związkom komunalnym, aby wprowadziły pobór komunalnej opłaty administracyjnej od wydawanych przez nie kart rowerowych i aby stawkę tej opłaty ustaliły w tej samej wysokości, w jakiej jest pobierana przez urzędy państwowe opłata stemplowa przy wydawaniu wymienionych kart, t. j. w wysokości 3 zł.

(—) **KORSAK**

Podsekretarz Stanu.

Urząd Wojewódzki Stanisławowski.

Nr. S. F. — 4/12. Stanisławów, dnia 9 lutego 1932 r.

Komunalna opłata administracyjna**od kart rowerowych.****OKÓLNİK Nr. 5/Sam.**

Wszystkim Tymczasowym Wydziałom powiatowym
Województwa stanisławowskiego oraz Magistratowi
miasta: Stanisławowa, Stryja i Kołomyi
do wiadomości.

Za Wojewodę:

Mgr. pr. Fr. S O K O Ł.
Wicewojewoda.**Poz. 20.****OGŁOSZENIE****Urzędu miejskiego w Skolem**

z dnia 27 stycznia 1932 r.

w sprawie planu regulacyjnego miasta.

Gmina m. Skole podaje do powszechnej wiadomości po myśli art. 35 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202), że plan regulacji miasta uchwalony przez Wydział powiatowy w Stryju na posiedzeniu z dnia 7 listopada 1931 r. uprawomocnił się po wyłożeniu go do przeglądu po myśli art. 30 wyż. cyt. ust. oraz po wyznaczeniu terminu do wnoszenia zarzutów (art. 31).

Burmistrz:

DUDRA**Poz. 21.****OGŁOSZENIE****Izby Skarbowej II we Lwowie**

z dnia 30 stycznia 1932 r.

o zaginięciu zeszytu blankietów asygnacyj.

Izba Skarbowa II we Lwowie pismem
z dnia 30 stycznia 1932 r. L. W. III. 9371/32

zawiadania na skutek zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 23 stycznia 1932 r. L. D. VII. 244/1/32, że napadniętej w dniu 9 grudnia 1931 r. przez nieznanego złoczyńcę urzędnicze Sądu okręgowego w Siedlcach, skradziono zeszyt blankietów asygnacji, należący do Sądu grodzkiego w Siedlcach, zawierający 46 czystych blankietów, oznaczonych Nrami od 319954 do 320000. Serji I-ej.

Poz. 22. •

OKÓLNİK

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 20 lutego 1932 r.

w sprawie handlu zwierzętami sposobem domokrażnym.

Wobec tego, że kilkakrotnie stwierdzono wypadki pomoru i zarazy świń, przyczem przeprowadzone dochodzenia wskazują na zawleczenie zarazy z obszaru Województwa tarnopolskiego, prawdopodobnie drogą handlu domokrażnego, przypomina się przeto konieczność przestrzegania tuż. zarządzeń z dnia 19 kwietnia 1930 r. Nr. RW. 242/Ry, okólnik Nr. 86 i z dnia 25. kwietnia 1930 Nr. RW. 689/Po wzbraniających w myśl art. 16 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt lub surowcami zwierzęcymi (garbarze, oprawcy, miśiarze, osoby handlujące i t. p.) wstępu do stajen, obór i chlewów i t. p. Zechce przeto Pan Starosta zabronić przeprowadzania transakcyj handlowych zwierzętami domowymi poza targowiskami zwierząt, względnie placami targowymi, przeznaczonemi na ten cel przez władze. Wyjątkowo dla celów aprowizacyjnych miast, względnie eksportu za granicę, można udzielić zezwoleń na zakup cieląt i koni rzeźnych w sposób domokrażny osobom posiadającym karty przemysłowe i rzemieślnicze lub potwierdzenie zgłoszenia wykonywania handlu bydłem i uprawniające do trudnienia się handlem, względnie ubojem zwierząt, przyczem odnośny kupiec, rzeźnik wzgl. pośrednik prócz powyższego dokumentu winien posiadać zaświadczenie w formie książeczki (wg. zał. wzoru) wystawionej przez Pana Starostę wzgl. upoważnionego urzędnika. Powiatowy lekarz weter. winien prowadzić rejestr osób, którym wydano powyższe książeczki, zaś w razie stwierdzenia szerzenia się zaraźliwych chorób zwierzęcych zawiadomić zainteresowane osoby o zawieszeniu ważności zezwoleń do czasu wygaśnięcia zarazy. Na podstawie wym. książeczki wolno nabywać zwierzęta tylko na obszarze

tamt. powiatu, zaś w innych powiatach należy uzyskać potwierdzenie odnośnych Starostw w książeccze.

Kupujący winien uzyskać w odpowiednich rubrykach potwierdzenia Zwierzchności gmin, w których zwierzęta nabył, jak też podpis lekarza weter. lub ogładcza wykonującego oględziny w rzeźni, w której poddano je ubojowi, stwierdzające — ilość oraz datę dnia nabycia, wzgl. uboju. Zwierzęta zakupione należy zaopatrzyć w świadectwa miejsca pochodzenia według przepisów § 1 lit. a rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408). Po każdym przewiezieniu cieląt do rzeźni właściciel winien oczyścić dokładnie wozy (samochody) służące do przewozu i poddać je odkażeniu przy pomocy świeżo sporządzonego rozcieńczonego mleka chlorku wapna (1 cz. chlorku wapna na 20 cz. wody, 1 lub 2% roztworu formaldehydu (formaliny).

Sprawdzanie wykonania oczyszczenia i odkażenia należy polecić organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa (lekarz weterynaryjny wzgl. ogładcza), które winny uwiłdocić wynik oględzin w rubryce „uwagi“ książeczki. Wymienione książeczki będzie można nabyć w tut. Urzędzie Wojewódzkim. Nadto zarządza się zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), aby każdy uprawiający samoistny handel bydłem, końmi lub trzodą chlewną posiadał nie tylko kartę przemysłową wzgl. zaświadczenie zgłoszenia o wykonywaniu odnośnego handlu lecz również w myśl art. 14 i następnych tego rozporządzenia również projekt urzędzenia stajni handlowej odpowiadającej wymogom sanitarno-weterynaryjnym, której to projekt musi być zatwierdzony przez Pana Starostę. Stajnie te według przepisów § 1. 24. 25 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 597) podlegają nadzorowi władz administracyjnych, wykonywanem przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. — Zechce przeto Pan Starosta wezwać osoby już uprawnione do handlu zwierzętami, pod zagrożeniem kar przewidzianych w art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673), aby w najkrótszym czasie wyznaczonym przez Pana Starostę uzyskały odnośne zatwierdzenie projektu na stajnię handlową. Wydanie zezwolenia na handel zwierzętami nowo zgłaszającym się należy uzależnić od posiadania konsensu na stajnię handlowe.

Równocześnie uchyla się tut. okólnik Nr. 182 z dnia 18 listopada 1931 r. Nr. RW. XXV. 11. (Stan. Dziennik Wojew. Nr. 13 poz. 108).

Za Wojewodę:

Mgr. pr. Fr. S O K Ó Ł

Wicewojewoda.

Poz. 23.**OKÓLNIK****Wojewody Stanisławowskiego**

z dnia 12 lutego 1932 r.

o kompetencji władz w sprawach przekroczeń karnolasowych.

Celem wprowadzenia jednolitej praktyki i ustalenia zakresu właściwości władz w sprawach przekroczeń karno-lasowych podaje się do wiadomości poniższe rozstrzygnięcie Trybunału Kompetencyjnego w sprawie sporu o właściwość między Urzędem Wojewódzkim w Stanisławowie, a Sądem Grodzkim w Bolechowie, wytoczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych we Lwowie, w sprawie doniesienia o szkodzię lasowej przeciw Wasylowi Szmedze, o zabranie 11 mp. łupok bukowych wartości 35 zł 20 gr.

Stan faktyczny tej sprawy przedstawia się następująco:

Nadleśnictwo w Polanicy wniosło do Sądu Powiatowego w Bolechowie doniesienie przeciw Wasylowi Szmedze w Polanicy o to, że dnia 28 stycznia 1930 r. miał w lesie skarbowym zabrać 11 mp. łupok bukowych wartości 35 zł 20 gr. Sąd Powiatowy był jednak zdania, że czyn powyższy nosi tylko znamiona przekroczenia lasowego z § 60 ustawy lasowej i dlatego uchwałą z dnia 6 maja 1930 r. IV. Ko. 145/30 uznawszy się niewłaściwym w tej sprawie, przesłał doniesienie Starostwu Powiatowemu w Dolinie jako jego zdaniem właściwemu do orzekania w sprawach o przekroczenia leśne. Tem samem pismem zawiadomił o swej uchwale Nadleśnictwo w Polanicy; uchwała została Nadleśnictwu doręczona dnia 9 maja 1930 r. i z powodu niewniesienia środka prawnego urosła w moc prawną.

Starostwo w Dolinie uważało się jednak również za niewłaściwe do orzekania i w sierpniu 1930 r. zwróciło akta odręcznie Sądowi powiatowemu w Bolechowie, lecz Sąd pismem z dnia 11 sierpnia 1930 r. odesłał te akta napowrót Starostwu. Wówczas Starostwo powiatowe w Dolinie pismem z dnia 14 grudnia 1930 r. zwróciło doniesienie Nadleśnictwu w Polanicy z oznajmieniem, że uznaje się niewłaściwym do orzekania w tej sprawie, gdyż czyn karygodny opisany w doniesieniu podlega ukaraniu przez sądy powszechne. Nadleśnictwo w Polanicy zaskarżyło orzeczoną niewłaściwość Starostwa do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie, który atoli orzeczeniem z dnia 16 lutego 1931 r. nie uwzględnił odwołania i za twierdził zaskarżone postanowienie, uznając, że czyn sprawcy szkody jest kradzieżą z § 460 kod. karn. i nie da się podciągnąć pod przepis § 60 ustawy lasowej. Wskutek tego orzeczenie Starostwa w Dolinie stało się prawomocnem.

Wobec ujemnego sporu o właściwość Dyrekcja Lasów Państwowych we Lwowie pismem z dnia 9 kwietnia 1931 r. przedłożyła sprawę Trybunałowi Kompetencyjnemu, celem rozstrzygnięcia, która władza jest właściwa do załatwienia doniesienia o szkodzię leśnej.

Trybunał Kompetencyjny rozważył co następuje:

Właściwość władzy powołanej do osądzenia zarzutu, uczynionego Wasylowi Szmedze zależy od rozstrzygnięcia pytania, czy czyn przedstawiony w doniesieniu mieści w sobie znamiona przestępstwa w §§ 171 i nast. lub 460 kod. karn. czy też tylko znamiona przekroczenia leśnego z § 60 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. L. 250 D. P. P. Kodeks karny (§ 171) uznaje za kradzież, jeżeli ktoś dla własnej korzyści zabiera z cudzego posiadania, a bez zezwolenia posiadacza, obcą rzecz ruchomą. Określenie to jest tak obszerne, że nawet zabranie drobnego przedmiotu z obszaru lasowego podpadałoby pod pojęcie kradzieży, gdyby mogła być mowa o jakiej szkodzię wyrządzonej własności lasu i o korzyści tego, który rzecz zabrał. Dlatego też ustawa lasowa, nie chcąc pozostawić bez ochrony nawet tych nieznacznych przedmiotów własności leśnej, wprowadziła w § 60 cały szereg karanych przez władze administracyjne przekroczeń leśnych, jak zbieranie patyków, odłamków i trzasek, obcinanie gałęzi prętów i kijów, zbieranie drobnych krzewów, korzeni, ściółki, liści i trawy. Przedmioty te przedstawiają drobną tylko wartość, a nawet są często bez wartości, gdy właściciel nie może ich spieniężyć, mogłoby jednak ich zabieranie uszczuplić własność lasu, gdyby czynu dopuszczało się wiele osób.

Nie można jednak przeoczyć, że i te czyny w myśl § 60 ustawy lasowej należy tylko wówczas karać jako przekroczenie leśne, jeżeli nie podpadają pod zastosowanie powszechnej ustawy karnej. Nie można także pominąć, że takie samo zastrzeżenie mieści się w §§ 59 i 68 ustawy lasowej. Z powyższego, jak niemniej z wyliczenia, objętego §-em 60-tym wynika, że nawet zbieranie gałęzi uschłych, trawy i ściółki, jeżeli nastąpiło w większej ilości i zabrany przedmiot przedstawia niecałkiem drobną wartość pieniężną, stanowi przestępstwo karne, podпадаjące pod orzecznictwo sądowe, wynika również, że będzie przestępstwem karnem, podlegającym orzecznictwu sądowemu, zabranie drzewa ściętego przez właściciela, a tembardziej drzewa obrobionego. Droga postępowania sądowego jest regułą przy naruszeniu własności leśnej, a orzecznictwo władzy administracyjnej wyjątkiem, którego nie można dowolnie rozszerzać.

W świetle tego wywodu musi się dojść do wniosku, że czyn zarzucony Wasylowi Szmedze w Polanicy według treści doniesienia nosi znamię przestępstwa zagrożonego karą w powsz. ustawie karnej i podlegającego orzecznictwu sądowemu. Chodzi tu bowiem o łupki bukowe, stanowiące materiał częściowo obrobiony, a

przeznaczony do sprzedaży, służący do wyrobu klepek na beczki. Sprawca zabrał nie tylko drzewa w lesie wyrosłe, ale już obrobione, zabrał owoc gospodarki leśnej i włożonej w nią pracy.

Z tych przyczyn Trybunał Kompetencyjny orzeczeniem z dnia 12 grudnia 1931 r. L. Rej. 4/31 uznał, że władzą właściwą do rozpoznania doniesienia jest sąd powszechny i orzekł o tem zgodnie z art. 23, ustęp 4 ustawy o Trybunale Kompetencyjnym z 25 listopada 1925 r. Poz. 897 D. U.

O powyższem powiadamia się Panów Starostów celem zastosowania się z nadmienieniem, że podobne orzeczenia Trybunału Kompetencyjnego zapadły w 62 innych sprawach.

Za Wojewodę:
Jaworski
Naczelnik Wydziału.

Poz. 24.

OGŁOSZENIE

o upoważnieniu inż. Antoniego Hlibowickiego do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Wojewoda Stanisławowski upoważnił inż. Antoniego Hlibowickiego dekretem z dnia 4 stycznia 1932 r. Nr. RPO. VIII/64 ex 1931 r. do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą w Kołomyji.

Przysięgę służbową złożył inż. A. Hlibowicki w Starostwie powiatowem.

Poz. 25.

Ruch służbowy.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Rada Ministrów przeniosła w stan nieczynny sekretarza IX st. st. Walerjana Zawalnickiego, naczelnika kancelarii IX st. st. Witolda Romanowskiego i rejestratora X st. st. Olę Ostrowską.

P. Minister Spraw Wewnętrznych, przenióś w stan spoczynku lekarza powiat. VII st. st. Dra Jakóba Sokala;

Etat Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Mianowani:

Jan Heichel kierownik U. VI kl. w X st. st. z Wysocka Wyżnego kierownikiem U. V kl. w X st. st. w Boryni.

Przeniesieni:

Władysław Natalli, st. asystent z Świętochłowic (Dyr. Kat.) do Stanisławowa 2, Edward Kelay kierownik U. V kl. w X st. st. z Lipicy Dolnej do Niska w charakterze asystenta w X st. st. Jadwiga Filipowicz kierow-

nik U. V kl. w X st. st. z Pistynia do Kołomyji na stanowisko asystenta w X st. st. Ewelina Szymańska asystent w X st. st. z Warszawy do Stryja 1.

Przeniesieni na emeryturę:

Marja Szzydłowska kontroler ze Stanisławowa 2.

Etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

P. Minister Pracy i Opieki Społecznej zamianował kierownika Wydz. Pracy i Opieki Społecznej VI st. st. Feliksa Kosteckiego Naczelnikiem tegoż Wydziału w dotychczasowym VI st. st.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

P. Minister Robót Publicznych zamianował kontraktowego referenta pomiarowego VI st. st. inż. Albina Misterkę prowizorycznym radcą budownictwa w VI st. st. i kontraktowego urzędnika I kateg. VII st. st. inż. Kazimierza Nowickiego prowizorycznym referendarzem VII st. st.

P. Wojewoda zamianował kontr. urzędnika XI st. st. Tomasza Kowala prowizorycznym pomocnikiem technicznym XI st. st.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

P. Minister Rolnictwa przenióś kontraktowego zarządcę z Zarządu Kolei Leśnych w dorzeczu Czeremoszów w Kutach inż. Stefana Manasterskiego do biura Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie i powierzył mu pełnienie obowiązków kierownika Wydziału Komunikacji, Urządzeń Mechanicznych i Elektrotechnicznych, z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku służbowego i wynagrodzenia; adjunkta leśnego Cyprjana Bydelskiego z Nadleśnictwa Wisła, dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie, do Nadleśnictwa Szeszory; Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie z powierzeniem pełnienia obowiązków nadleśniczego; taksatora lasów państwowych w VIII st. st. Zygmunta Drobniaka na własną prośbę, z Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu do Nadleśnictwa Kosów na stanowisko adjunkta leśnego p. o. leśniczego, z zachowaniem dotychczasowego uposażenia i charakteru stosunku służbowego; prowizorycznego leśniczego w XI st. st. Konstantego Wypartę na własną prośbę z Nadleśnictwa Starzeńskiego, Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży do Nadleśnictwa Suchodół. Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie, z zachowaniem dotychczasowego stopnia i charakteru stosunku służbowego.

P. Dyrektor Lasów Państwowych we Lwowie przyjął do służby w administracji lasów państwowych inż. Witolda Tyskiego, w charakterze prowizorycznego

technika leśnego w IX st. st. z poleceniem pełnienia obowiązków leśniczego w leśnictwie Słoboda Rungurska Nadleśnictwa Peczeniżyn;

dopuszczył do służby przygotowawczej III kat. p. Józefa Mączkę w charakterze praktykanta leśnego w XII st. st. z poleceniem pełnienia obowiązków leśniczego, w leśnictwie Wistowa Nadleśnictwa Wistowa;

przeniósł starszego kancelistę w X st. st. Jana Tracza na własną prośbę z Nadleśnictwa Zielona do Nadleśnictwa Nadwórna, z zachowaniem dotychczasowego stopnia i charakteru stosunku służbowego; starszego kancelistę w X st. st. Władysława Andrusiewicza na własną prośbę z Nadleśnictwa Dobrohostów do Nadleśnictwa Zielona, z zachowaniem dotychczasowego stopnia i charakteru stosunku służbowego; leśniczego w IX st. st. Franciszka Batscha na własną prośbę z Nadleśnictwa Kosów do Nadleśnictwa Szeparowce, przy zachowaniu dotychczasowego stopnia i charakteru stosunku służbowego; kontraktowego manipulanta placu deskowego w państwowym tartaku w Worochcie Jerzego Fizeka, na własną prośbę do Zarządu tartaku Państwowego w Broszniowie, z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku służbowego i wynagrodzenia;

zwolnił od pełnienia obowiązków służbowych: prowizorycznego maszynistę w XII st. st. w Zarządzie Kolejek Leśnych w Dolinie Władysława Rózieckiego z dniem 31 marca 1932 r.; gajowego w XVIII st. st. Jana Petraszczyka w Nadleśnictwie Szeparowce z dn.

29 lutego 1932 r.; gajowego w XVIII st. st. Stefana Kurendarza w Nadleśnictwie Jawornik z dniem 31 stycznia 1932 r.

Etat Ministerstwa Skarbu.

P. Minister Skarbu zamianował dotychczasowego Kierownika Dyrekcji Cei we Lwowie Witolda Narkiewicza-Jodko Prezesem Dyrekcji Cei we Lwowie.

Stanisław Markowski, adjunkt celny w IX st. st. z Urzędu celnego w Husiatynie, został przeniesiony do służby w Urzędzie celnym w Stanisławowie.

Przeniesieni w stan nieczynny: Asesor w VII st. st. w Urzędzie Skarbowym w Kołomyji Roman Rożek z dniem 31 stycznia 1932 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Asesor w VIII st. st. w Urzędzie Skarbowym w Kołomyji Maksymiljan Funkenstein z dniem 31 stycznia 1932 r.;

Asesor w VIII st. st. w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopoli Państw. w Stanisławowie Włodzimierz Ostrowski z dniem 31 stycznia 1932 r.;

Adjunkt kancelaryjny w IX st. st. w Urzędzie Skarbowym w Stryju Stanisław Sand z dniem 31 stycznia 1932 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się niniejszem skradzioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Schulima Introli-gatora, urodzonego w roku 1898 w Lipsku Pow. Hża, syna Kasiela i Cipy, zamieszkałego w Stanisławowie ul. Brata Alberta l. 23.

Unieważnia się niniejszem zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kołomyja na nazwisko Dmytra Hnida na, syna

Petra i Wasyliny, urodzonego w r. 1899 w gminie Kniaże, pow. Śniatyn.

Unieważnia się niniejszem skradzioną dnia 23 grudnia 1930 r. książeczkę wojskową wraz z kartą mobilizacyjną, wydaną przez P. K. U. Lwów na nazwisko Rudolfa Baumela s. Andrzeja i Marji, urodz. w roku 1903, zamieszkałego w Obłażnicy.

Unieważnia się niniejszem skradzioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Czorfków na nazwisko Wasyla Trydeczyna syna Dmytra, urodzonego w Bohorodczanach Starych w roku 1905.

Unieważnia się zgubioną w dniu 19 maja 1931 r. książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Aleksandra Waliszki, urodzonego w roku 1893, zamieszkałego w Pasiecznej, pow. Nadwórna.

Unieważnia się niniejszem skradziony dowód tożsamości konia Serja B Nr. 639674, wydany przez Inspektora Koni w Stanisławowie, na nazwisko Stefana Dia ki wa z Pietniczan pow. stryjskiego.

Unieważnia się niniejszem dowód tożsamości konia Serja B Nr. 691522, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Stanisławowie na nazwisko Hrynia Kamionki ze Synowódzka wyżnego, powiat Skole.

Unieważnia się niniejszem skradziony obecnemu właścicielowi konia Pawłowi Kozio w z Kijowca, dowód tożsamości konia Serja B Nr. 684.830, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Stanisławowie na nazwisko Wasyla Ma z i a k a, zam. w Kawczym Kącie pow. Stryj.

**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.
Telefon Nr. 172.**

Cena prenumeraty rocznie 18 zł. — kwartalnie 4 zł. 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego 1 zł.

Oplata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpalte 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39.672.

Z drukarni i litografii St. Chowańca w Stanisławowie.